

skulde frygte for, at man ikke skulde kunne faae Arbeidere nok, tror jeg ikke, at denne Frygt er ganske begrundet; thi naar man ser hen til, med hvilken Lethed Jernbanerne altid faae Arbeidere, naar de skulle ryddeliggjøres, tror jeg ogsaa, at Kommunerne let vilde kunne faae Arbeidere til at udføre dette Arbeide, naar Sogneraadene engagerede dem som Dag-leiere; jeg tror derfor, at denne Bestemmelse bør bibeholdes. Men hvis den ikke anvendes, og hvis man gaar over til, at Arbeidet skal udføres in natura, har den høitærede Minister jo optaget Bestemmelserne af 30te December 1858 med de Forandringer i det Væsentlige, der blev foreslaaede i det lille private Lovforslag, som blev fremsat i Fjor, men ganske vist ikke paa samme Maade, som der blev foreslaaet. Naar der tales om Fordelingen af Arbeidet, var der jo der foreslaaet, at naar et Sted har Hartkorn i to Kommuner, skulde Arbeidet deles mellem disse to Kommuner i Forhold til Hartkornet; den høitærede Minister har her forandret det derhen — hvad jeg anser for meget heldigt — at Ingen kan ansættes til Snekastningsarbeide i to Kommuner, men Bedkommende bliver at ansætte i den Kommune, hvor han bor, hvorimod det overlades Amtet at dele Arbeidet mellem disse to Kommuner i passende Forhold. Hermed er jo altsaa det gjort Gyldt, som blev opstillet i Fjor med Hensyn til dette Punkt. Med Hensyn til Skovene er der jo ganske vist, naar jeg sammenligner det med, hvad der blev foreslaaet i Fjor, heri stot den Forandring, at Hartkornet af Skovene kun regnes halvt imod Ager og Engs Hartkorn. Jeg har for mit Bedkommende ikke Noget at indvende imod denne Bestemmelse, da det ikke er det eneste Tilfælde, hvor Hartkorn af Skov kun regnes halvt imod Ager og Engs Hartkorn. Jeg vil altsaa for mit Bedkommende erklære, at jeg er fuldt ud tilfreds med det Hensyn, den høitærede Minister har taget til det lille private Lovforslag, som var fremme i Fjor. Jeg skal endnu kun berøre et enkelt Punkt, som ogsaa blev omtalt af det ærede 4de Medlem for 8de Kreds (Dvesen). Derjom jeg forstod ham ret, mente han, at man ikke behøvede at tillægge Snekogderne Løn. Jeg er ikke ganske enig med ham deri. Det er jo ikke sikkert, at man tager en Mand til Snekoged, som paa Snekastningslisten er ansat til mange

Dage i Omgangen, saaledes at Manden ved at blive Snekoged med Lethed kunde overtage Arbeidet. I et saadant Tilfælde tror jeg heller ikke, at han behøvede Løn; men der kan jo ogsaa blive taget Mand, som kun ere forpligtede til forholdsviis Lidet Arbeide, f. Ex. Husmænd; saa fradrages det Arbeide, som han paa Listen er ansat til at udføre i Omgangen, og for den øvrige Tid, han maa offre i Kommunens Tjeneste, finder jeg, at det er fuldstændig billigt, at han faaer Løn som Bederlag for sin Tidsspilde. Jeg skal ikke opholde det høie Thing med at berøre flere Punkter. Det er en Selvfølge, at det maaste hift og her kan blive nødvendigt at foretage Forandringer i Lovforslaget, men jeg antager, at det vil blive henvist til et Udvalg, hvor det da vil være det rette Sted at drøfte de smaa Enkeltheder; og der kan vel ikke være Tvivl om, at de Punkter, der kunne trænge til Forandring, ikke vilde undgaa Udbalgets Opmærksomhed og blive ramte. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til Thingets Velvillie og opfordre Thinget til at fremme det hurtigt, for at det om muligt kan komme ud som Lov i denne Samling.

Juni-Mønstren: Man maa være den høitærede Indenrigsminister taknemmelig, fordi han har forelagt dette Lovforslag; thi det maa indrømmes, at det er af Bigtighed at tage fat paa dette Omraade, da Forholdene trænge saa væsentlig til en Forandring. Jeg kan ogsaa i Meget slutte mig til den Røst, der her er ydet Forslaget fra forskjellige Sider; men der er dog et enkelt Punkt, som jeg onsker at fremdrage noget stærkere end allerede stot er; idet jeg ikke er enig i den Maade, hvorpaa det er foreslaaet ordnet. Under de nuværende Forhold er det jo Politimestrene, der have Overtilhynt og det egentlige Ansvar for Snekastningsarbeidets Udførelse; men efter den ærede Ministers Forslag bliver det Kommunerne, der faae det; det bliver nu væsentligst Amtsraadet og Amtmanden, som faae den overværende Indsyldelse og den overveitende Andel i Ordningen af Forholdene. Jeg hører ikke til dem, der gaa med til, som det stot i Nutiden, at laste den gamle Ordning med Snekogedinstitutionen. Tværtimod tror jeg, at hvor denne Institution ikke endnu har vist sig tilstrækkelig heldbringende, er